

6 måneder indtil 15. november 1957 (årbog 1956-57, side 331). Den forlænges herved yderligere til 15. april 1958.

Som begrundelse for forlængelsen anførte *forsvarsministeren* ved lovforslagets fremsættelse:

„Ved fremsættelsen her i tinget af forslaget til den seneste forlængelse af loven anførte jeg, at de tyske styrker i Slesvig-Holsten ikke var blevet opstillet i det tempo, som man havde regnet med, og at der endnu ikke syd for den danske grænse var opstillet tyske styrker med en sammensætning og uddannelse, der gjorde det muligt for dem at varetage det danske kommandos opgaver. Endvidere oplyste jeg, at der var indledt forhandlinger med NATOs militære myndigheder om spørgsmålet om tilbagetrækningen af kommandoet, der er afgivet til den øverstkommanderende for de allierede styrker i Europa. Regeringen havde under disse forhandlinger givet udtryk for et stærkt ønske om at hjemkalde kommandoet inden midten af november i år.

Disse forhandlinger er siden blevet videreført. Det har herunder vist sig, at det ikke er muligt at tilvejebringe tilstrækkelige tyske styrker så betids, at en tilbagetrækning af de danske styrker til november er tilrådelig. Den tyske forbundsregering har imidlertid meddelt, at man vil være i stand til at overtage opgaverne i april 1958, og den øverstkommanderende for de allierede styrker i Europa har indtrængende henstillet, at den danske styrkes ophold i Tyskland forlænges indtil dette tidspunkt.

Da regeringen må være enig i, at de danske styrker bør forblive i Tyskland, indtil opgaverne kan overtages af tyske enheder i april 1958, foreslås lovens gyldighedsperiode forlænget indtil 15. april 1958, til hvilket tidspunkt styrken som helhed vil blive hjemtaget.

For så vidt angår grundlaget for kommandoets tilstedeværelse i Tyskland, er der ikke sket ændringer siden fremsættelsen i foråret.

Forbundsrepublikken stiller vederlagsfrit kaserner, øvelsespladser og depoter m. v. til rådighed for kommandoet og yder endvidere et kontant bidrag til dækning af udgifter i forbindelse med kommandoets ophold i Tyskland.“

Lovforslaget mødte i folketinget tilslutning fra de fire største partier, derunder det radikale venstre, der tidligere var gået imod tilsvarende lovforslag, men som kunne stemme for det foreliggende lovforslag under hensyn til den bebudede tilbagetrækning af troppeerne pr. 15. april 1958. Af samme grund ville retsforbundet undlade at gå imod lovforslaget, som to af partiets ministre (Starcke og Søren Olesen) stemte for, mens partiet i øvrigt afholdt sig fra at stemme. Kun kommunisterne gik imod lovforslaget.

Ved 3. behandling vedtoges dette med 125 stemmer mod 5, idet 6 medlemmer afholdt sig fra at stemme.
